

טורי קרוזדו יצחק

0012373

בן כוכבה ואברהם

נולד ב- 1930

התגייס לצה"ל ב- 1948

שרת בגדוד 24 חטי כרמלי

נפל ב- ג' סיוון תשי"ח 10.6.1948

במערכה על סג'רה.

קרודו יצחק

בן אברהם וכוכבה. נולד בשנת 1930 באיזמיר, תורכיה. שם גמר בית-ספר עממי. בשחר נעוריו נתיחם מאביו, נמסר לבית-יתומים, אך יצא מתוכו כדי לתמוך באמו האלמנה. ב-1942 עלה לארץ ברכבת דרך סוריה. בארץ נכנס לשיבת "בני-עקיבא" שבכפר-הרא"ה, אך משום שלבו נמשך לחקלאות הצטרף להכשרת "הנוער-העולה" התורכי בטירת-צבי. התחנך ב"עליית-הנוער" במשך שנתיים. אחרי-כן

עלה להתישבות בסביבת נתניה. בקיבוץ נשא בכל התפקידים שהוטלו עליו. היה תומך, באמצעות הקיבוץ, באמו שנשארה בחוץ-לארץ. כעבור שנה עבר להתישבות ליד כפר-אתא ושם ישב עד התגייסותו. בהיותו בטירת-צבי הצטרף לפלמ"ח והתאמן בו במשך ארבע שנים. היה חבר ב"הגנה". אחרי החלטת או"ם התגייס לצבא-השחרור ושירת בחטיבת "כרמלי". השתתף בכיבוש חיפה, עכו וכפרים שונים (בכלל זה לוביה, שליד סג'רה) בכל הגליל המזרחי והמערבי.

בשעת התקפה על סג'רה נפצע ברגלו וגם מפקדו נפצע קשה. המפקד פקד על יצחק שישאיר אותו, אך יצחק סירב וניסה להצילו ואכן הצליח להוציא אותו ממקום-הסכנה — אך שניהם נפגעו מצרור כדורים ומתו ביום ג' בסיון תש"ח (10.6.1948). ביום ו' בסיון תש"ח (13.6.1948) הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות בעפולה.

עיר הולדתו של יצחק - איזמיר

נאמני ציון באיזמיר

ציפר היינץ

בשנת 1940 עמד בראש תנועת "נאמני ציון" בנימין פנסו, הוא יזם בעיקר מסיבות, אסיפות לגיבוש חברתי, היות וחלק מהנערים ובעיקר נערות היו נמשכים למסיבות ריקודים בקרב הנוער התורכי והוא ביקש למנוע התבוללות.

יחד עם זאת התחילו להתקיים מספר קבוצות של 5-6 צעירים וצעירות למטרת לימוד השפה העברית, היסטוריה וידיעת הארץ. אחד מחברי ההנהגה היה מורה לעברית, בוגר סמינר הרבנים ברודוס "המורה כהן" לצד המורה דנון שלימד את השפה לעשרות בחורים ובחורות.

המדריכים והמדריכות השתייכו לקבוצה שנקראה "קבוצת ג'", ביניהם, נסים ארדיטי, פונטרומולי, האחים רבי, חיים אלבגלי, מרקו סבח, קדרנאל ועוד רבים אחרים כשבראשם מכהן סטרומזה אברהם - קבוצה אינטלקטואלית כשגם היא ארגנה לעצמה פעילות תרבותית.

ראשות התנועה עברה מפנסו לז'יק גנון, ממנו למשה חיים וכאשר זה עלה ארצה ב-1945 להיינץ ציפר ועם עליתו ארצה לרבי שלמה.

הבנות, חברות התנועה שלמדו בקולג' האמריקאי של איזמיר, חלקן מדריכות נוער כמרסל רוסו, סילויה בנג'ויה, אסתר אלגזי, מימי טרנטו ועוד הרבה חברות אחרות, ארגנו מסיבות גדולות ומוצלחות מאוד עם הופעות אומנותיות שהיו מיועדות לקהל היהודי לשם איסוף תרומות לקרן קיימת לישראל, אך השמועה על הצלחת המסיבות הגיעה גם לאוזני ראש העיר ומושל המחוז והם עמדו על כך שיוזמנו לכל אחת מהן. הרעיון וניהול המסיבות היה בידי רוזה ציפר שיסדה לפני כן גם את המועדון של "חובבי המוזיקה הקלאסית" של איזמיר עם תזמורת קאמרית שקיים עד היום הזה.

תנועת "נאמני ציון" באיזמיר שיתפה פעולה עם השליחים הארץ-ישראליים אשר בחרו בתור נציג שלהם באזור במר צאווס והקציבו לו כמות מסויימת של צרטיפיקטים עבור מועמדי העליה של התנועה. כמו כן תרמה התנועה מטובי חבריה למוסד לעליה ב' כמו א. צייקורל, מנשה חנה, דוד אקובה. כמעט כל הנוער היהודי של מערב תורכיה הועבר על ידי התנועה לארץ-ישראל בדרכים לגאליות ובלתי לגאליות על ידי גיוס ספינות וגם ברכבת דרך סוריה.

תנועת "נאמני ציון" באיזמיר שיתפה פעולה עם נציגי המוסד לעליה ב', הח' שאול אביגור ומשה אגמי בהצלת יהדות יוון מסוף 1943 עד סתיו 1944 וארגנה בעזרת ראש הקהילה מר שלתיאל את האירוח של יותר מ-1000 פליטים שהגיעו כיחידים או בקבוצות קטנות בסירות עד שהתאפשרה העברתם מאיזמיר לארץ-ישראל לאחר הכנת אשרות כניסה לארץ באיסטנבול.

נאמני ציון באיזמיר (המשך)

בתקופה זו התנועה יחד עם חניכיה, מנה כ-500 איש, מספר שנשאר קבוע למרות העולים ארצה בגלל פניית מועמדים חדשים. קבוצת החלוצים קיבלה הדרכה חקלאית בחווה ששכר אברהם ציפר ב"בוגיה" על ידי אברהם סידי שלמד חקלאות בצרפת.

פעילות "נאמני ציון" באיזמיר היו בעיני הבריטים כנראה משמעותית עד כדי כך שטרחו לשלוח ב-1946 סוכן חשאי בהסוואה של רב חובל יווני וציידו אותו באישורים על פעילותו כביכול בשרות "ההגנה". באותם ימים היו כ-40 נערים ממתנינים בבתים פרטיים באיזמיר לספינה שתיקח אותם ארצה. למרות האישורים החליטה הנהגת התנועה לנסות את אמינות רב החובל ונדרש ממנו קודם להעביר מיד שני חברים, את צייקורל ואת אקובה ליוון. כעבור מספר ימים הוא הביא באמת אישור מידי שני החברים שהגיעו בשלום. בדיוק כשנעשו כל ההכנות להעברתם של הנערים לספינה היוונית, הגיעה הודעה ששני חברינו נעצרו באתונה. כשאברהם ציפה שהיה היחידי שקיים קשר עם הרב חובל, הודיע לו שהתכנית בוטלה, הגיעו כעבור שעתיים מספר גדול של שוטרים תורכיים ועצרו אותו יחד עם עוד 4 מנהיגי קהילת איזמיר לחקירה. אך באותו ערב כולם שוחררו, כעבור זמן מה נודע לנו שגם חברינו ביוון שוחררו והועברו לנמל מרסיי בצרפת והמשיכו לפעול למען העליה.

טירת צבי המקום בו התגורר יצחק לפני גיוסו הצבאי

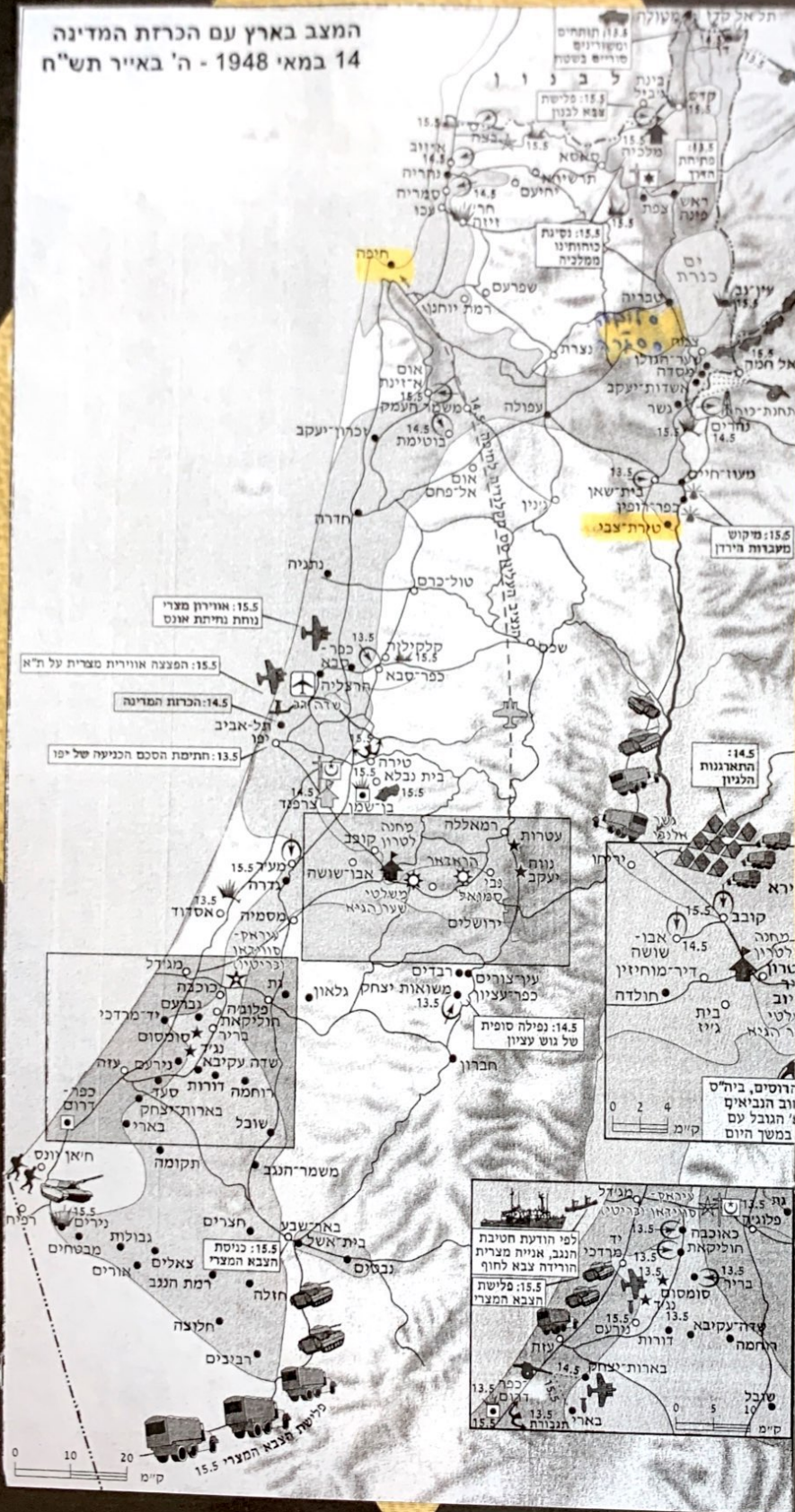
הקרב בטירת צבי

גם לפני עשר שנים, בכ"ח אדר א' תרצ"ח, עמדה טירת צבי והיא בת שנה וחצי, במבחן-האש הראשון. שתי המערכות בטירה, זו של אז וזו של ראשית אדר א' תש"ח — צורה אחת ומשמעות אחת להן, ורק הממדים היו בפעם השנייה גדולים פי כמה. כאז כן עתה לא היתה זו התקפה של אספסוף-פורעים, אלא קרב מתוכנן של כנופיה, שמנתה מאות רבות, וביניהם חיילים סדירים היודעים הליכות-מלחמה, כאז כן עתה — נצחון המתקפים המעטים והדיפת התוקפים הרבים.

בימים שלפני הקרב באדר א' תש"ח הורגשה תנועה רבה של הערבים בסביבה. פה'ושם הודיעו על ריכוזים של כנופיות, והקרב היה "תלוי באויר". ביום הקרב פתחו הערבים בהתקפת הטעיה על משק עין-הנציב הנמצא במרחק 5½ ק"מ מצפון-מערב לטירת צבי. בשעה 03.00 הודיעו למפקד טירת צבי באיתות, כי בסביבה מתנהלת התקפה. תחילה לא נטו אנשי הטירה להתיחס בכובד ראש להודעות אלו, כיון שבימים האחרונים נתקבלו כמה הודעות דומות — וכולן נתבדו. בשעה 03.30 הוחלט, בכל זאת, לתפוס את העמדות לפי ההערכות הרגילה ולרכו את כל שאר האנשים ליד מטה-האיזור. בשעה 03.57 גורה הצרור הראשון על טירת צבי מכיוון תל אבו-פראג' (תל קטן, במרחק של 450 מטר מצפון-מערב לנקודה) ומיד ניתך מטר יריות מכל הכיוונים. קשה היה להתמצא ולקבוע, אילו מהן נורו לשם הסחה, ואילו מהן כדי לחפות על התקדמות לעבר המשק. באותו זמן הפעילו הערבים גם מרגמות, ובמשק נפל הפגז הראשון מבלי שהתפוצץ. היריות נמשכו בלי-הרף עד לשעה 05.00. הזרקור שבמשק לא הצליח לגלות כל תנועה וגם לא מטרות הניתנות לפגיעה. בחמש בבוקר נחלשו יריות הערבים, אך לא נפסקו כליל. מפקד האיזור ניצל את הזמן לסידורים שונים, שלא היה סיפק בידו לעשותם קודם, כגון: ריכוז הילדים במקום בטוח, העברת חלק מן האוכלוסיה הבלתי-לוחמת לשם הכנת מזון ושתייה ולעזרה בנקוי הנשק וכיו"ב.

מפת הקרבות שבהם נלחם יצחק

ההחלטה לכבוש את לוביה נתגבשה בימים הראשונים של חודש מאי. פעולה זו **בוצעה ב־6 לחודש**, אך מחוסר כוחות הוחלט אז לותר, לעת עתה, על העיקר — על כיבושה של לוביה, ונסתפקנו בפעולת הטרדה בלבד, שנועדה לרתק את כוחות האויב למקום ולמנוע מהם יציאה לעזרת סג'רה או ערב־זבח, שהותקפו ונתפסו באותו זמן עצמו. בראשית יוני שוב הוצרכה להתבצע פעולה ללכידת לוביה; אך ברגע האחרון ממש נתגלו קשיים בריכוז הכוחות הדרושים, וההתקפה נדחתה לשבוע ימים. הפעם היתה מטרתה המעשית של הפעולה לקבוע כעובדה, ערב ההפוגה הראשונה, את פתיחת הכביש לטבריה.

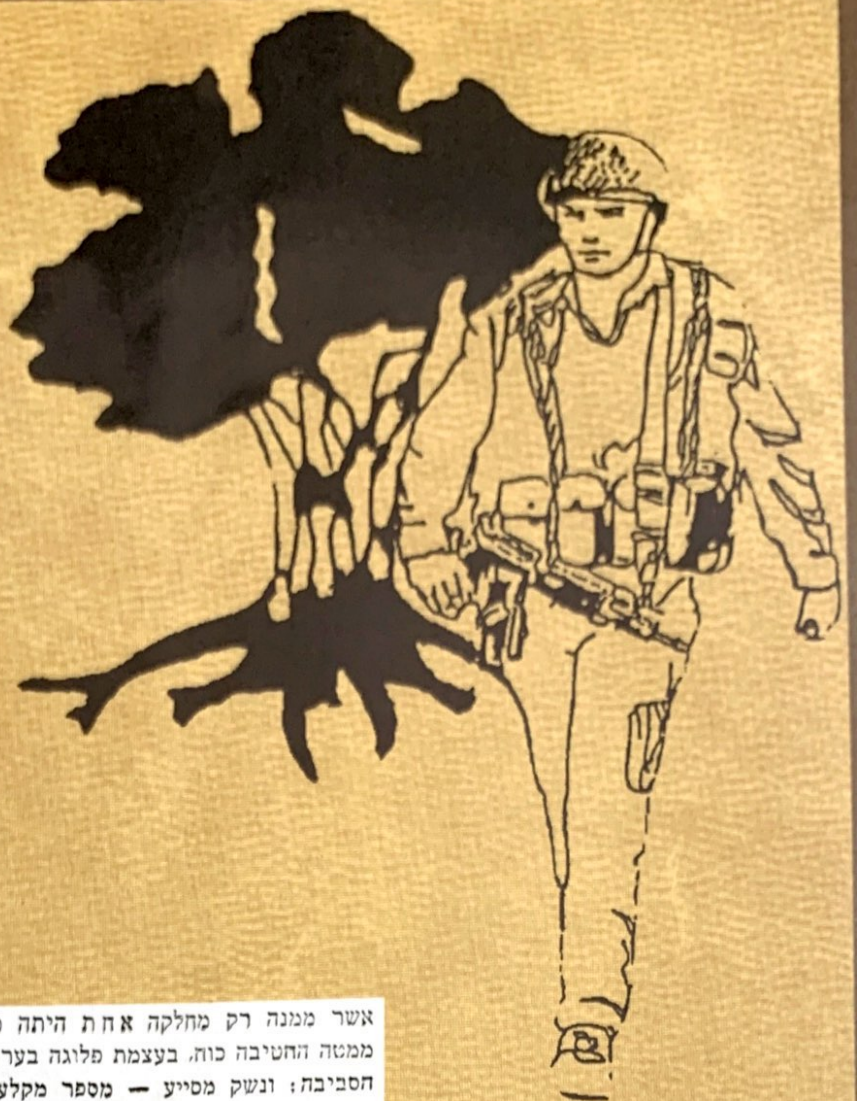
הכפר לוביה שוכן על שתי פיפות שמדרום לכביש טבריה—נצרת. כיפות אלה הן למעשה הבליטה ההררית לעבר הדרום, של רכס הרי טורען. מלוביה דרומה משתרעת לאורך כמה קילומטרים, ממזרח לכביש, רמה פחות או יותר שטוחה, ואלו מזרחה ממנה מתחילים לרדת המדרונות הגדולים אל בקעת־הירדן ואל העמק הפנימי של יבנאל—בית־גן.

הכפר עצמו מנה כמה מאות ערבים תופשי־נשק, (בעיקר, רובים), מבלי שיימצא צבא סדיר כלשהו בסביבה הקרובה. כוחותיו של קאוקג'י נמצאו לפי הידיעות, בעת ההיא, הרבה יותר צפונה. אבל היה הכרח להביא בחשבון החשת תגבורת לוחמים מן הכפרים הערביים שבסביבה, שהיתה צפויה עם כל התקפה יהודית, כפי שהוכיח הנסיון. תגבורות מצפון — מנמרין, חיטין, עילבון ומראר, ותגבורות ממערב — מטורעאן, כפר־פנא, אר־רינה ונצרת. ניתן לומר כי מאז פברואר־מרס היה זה אויב גוש הכפר הערבי הממוכד ביותר בארץ לגבי פעולה־במשותף והתגייסות מהירה במקרים כאלה; והורגשו כאן ידם ומסורתם של שרידי נאמני התנועה־ה"כנופיה" החוסיינית.

מעריך ההגנה של הכפר היה מבוסס על שורה של משלטים קדומניים — כמה מאות מטרים מדרום לגוש הבנינים המרכזי של הכפר, וכן משלט־חרבת־מספנה, אשר תפקידו למעשה היה לחלוש על הצטלבות הכבישים. משלט זה היה מוחזק ע"י כוח השוה למחלקה, לערך, ואשר כלל מקלע־בינוני, שיכול היה לחסום באש את הכביש לסג'רה. כלפי צפון נשענה הגנת הכפר למעשה על העורף הערבי הבטוח.

המשימה הוטלה על גדוד "דרור", אולם הכוחות שעמדו באותה עת לרשותי היו דלים ובלתי־מאומנים. למעשה יכולתי להעמיד לרשות פעולה זו רק קצת למעלה מפלוגה,

אשר ממנה רק מחלקה אחת היתה מאומנת פחות או יותר. לפי דרישתי הוסיפו לי ממוטה החטיבה כוח, בעצמת פלוגה בערך, מגדוד "ברק"; שתי מחלקות חי"ש מקומי, מבני הסביבה; ונשק מסייע — מספר מקלעים בינוניים, 4 מרגמות 3", ו-2 תותחי 65 מ"מ. גוסף לכך הועמדה לרשות הפעולה שדרה משורינת שכללה 4 משוריינים מטיפוס ה"סנדביץ". אוטובוס משורין אחד ומכונית-משא אחת. שדרה זאת היתה שייכת למטה החטיבה ונועדה לצאת מטבריה.

הצטמצמנו מאוד בסיוורים מוקדמים. לא רצינו לגלות כל סימן מוקדם של פעילות כלפי לוביה ומשום כך הסתפקנו למעשה בתצפיות, שנערכו משלושה כיוונים: ממזרח — מחל שייד-קדומי, מדרום — משרונה, וממערב — מסג'רה. סמכנו על עוד דבר, והוא — השתתפותם בפעולה של כמה מבני הסביבה, אשר הכירו היטב את השטח. בסיוור-תצפית אלה השתתפו מפקד הפלוגה שנועדה לפרוץ לכפר, ומפקדי המחלקות השונות. תכנית ההתקפה היתה פשוטה, ונתבססה על נסיון שהיה לנו בשני מקומות אחרים: השתלטות על המשלטים הקדומניים מדרום, ואח"כ פריצה אל תוך הכפר מאותו כיוון עצמו. בעת ההיא הוצרכה השדרה המשורינת לעלות על הכפר מכיוון מזרח, בכביש. התקפה זו של השדרה המשורינת נועדה בראש וראשונה לשם "רושם" — להטיל מורא בקרב לוחמי הכפר — ולהחדיר בהם הרגשה שהם מנותקים. וכמובן, מוטל היה על המשוריינים לסייע ככל אשר יוכלו. כוח ניכר, אף כי הרבה פחות מאומן, הוקצה להגנת סג'רה, מחשש התקפות-נגד של תגבורות ערביות העולות להופיע. אנו הנחנו שהתגבורות תגענה משני כיוונים: מצפון — במקביל לכביש מראר-עילבון, וממערב — מכיוון נצרת וכפר-כנא. לתגבורות מצפון התכוונו להפריע ע"י אש-תותחים מסג'רה, ואלו את הכביש ממערב חסמנו ע"י מוקשים שהונחו על מעביר-המים שממערב להצטלבות, וע"י אש מרגמות 3" ומכ"י "שורצלזה".

הפריצה עצמה היתה צריכה להערך לפנות בוקר, עם דמדומים, כך שההתבססות העיקרית בכפר תיעשה כבר לאור היום. הפלוגה שצורפה אלינו הגיעה ממש ערב הפעולה. השעות האחרונות היו עמוסות בהכנות קדחתניות. חלוקת הציוד והנשק לאנשים נמשכה עד שעות מאוחרות בלילה. הכוח שהצטרף מהחוץ בא כמעט בלי נשק וללא חגור, והיתה זו בעיה לא-קלה כלל לספק להם את כל הדרוש.

האווירה הכללית היתה מצוינת. היינו לאחר נצחונות רבים; בכל מקום הצלחנו לתפוש את כפרי האויב המקומי כמעט ללא התנגדות. וביחוד הפעם הרגשנו בעדיפות-כוח עצומה: תותחים, מרגמות, מקלעים בינוניים וקלים; וכל זאת — נגד כמה מאות רובאים כפריים ובלתי מאורגנים.

הגנת סג'רה

לא עבר זמן רב מזמן ששתי המחלקות עזבו את השכונה המבודדת שמדרום ללוביה, ונסוגו לעבר סג'רה, והרעשת תותחים ומרגמות שהחלה עם בוקר, עם הכנס ההפוגה לתקופה, בישרה התקפת-אויב גדולה הממשמשת ובאה על המושבה. הכוחות שנמצאו במושבה היו בעיקרם מן הרזרבה של גדוד "דרור" – שתי יחידות טיי"רונים, שרובם לא נתנסה עדין בקרב, יחידה מ"ברק" ופלוגה מ"כרמלי" – תגבורת שהחזיקה לעזרת תוקפי לוביה.

חילי-קאוקג'י נמצא אותה שעה בגליל-המרכזי, בכונה לתקוף על הציר מראר – מגדל את צואר-ה"בבקבוק" הדק שהחזקנו בו בבקעת ג'ינוסר; התקפה זו צריכה היתה לבוא בתיאום עם התקפת הסורים בגזרת משמר-הירדן ומטרתה היתה לנתק, לקראת ההפוגה, את הגליל-העליון המזרחי על ידי שתי זרועות מלקחים..

בהיסח-מה, שיבשה, התקפת כוחותינו על לוביה את לחם-הזמנים של המבצע המתואם, וקאוקג'י ביכר, על-כך, לנצל את כשלונו בלוביה כדי להטיל את כל כובד-מחצו בגזרה זו ולהשיג לעצמו שני הישגים עיקריים: א) הרחקת האיום מצומת מסכנה" עילבון, העורק החפשי היחידי שהיה ברשותו והוביל לנצרת. ב) ביצוע משימת-הנ"ת, שהועיד לעצמו, ע"י פריצה למישור רמת-התבור, כדי לנתק את הכביש היחידי שעמד לרשותנו והוביל מן העמק לגליל, בקרבת כפר-כמא הצ'רקסית.

פלוטה ב

מפקד הפלוגה
ס/מפקד הפלוגה
רב סמל פלוגתי
רב אפסנאי
פקיד

בלומנטל נ. אולם
סינצ'ובר י. אולם
קוסטרינסקי מ. אולם
שצקי י. אולם

מחלקה 4

מפקד מחלקה
סגן מפי מח'

יהודא ס. לא כחא
אהרן י. אולם

כתה 8

פנקס ז.
אלגביש ס. אולם
פילסינסקי פ.
סשה י.
קרודי י. אולם
קנקולקין אולם
שבו ס. אולם
סלומי ש. אולם
שנוסר א. אולם

כתה 1

סמונס ח. אולם
זבי ס.
אדסיו י. אולם
איזינגר א. אולם
איזק י. אולם
בורסן א. אולם
נוגנהים ג. אולם
נדסי ס. אולם

כתה 3

בלוש ז. אולם
צלניק ז. אולם
ברין ח. אולם
דוד ת. אולם
רייס נ. אולם
סלוחובסקי מ. אולם
יונגבלט א. אולם
רויטר צ. אולם
רוטנבוג י. אולם
שייביץ י. אולם
לרין ס. אולם

מפקד הפלוגה מסיים את סיפורו: —

נשתרר שקט. הערב קרב ובא והאנשים היו עייפים ורעבים. מצאנו פיתות ערביות ואכלנו יחד עם הפירות שבבוסתן. פרדה שנמצאה בסביבה נוצלה להובלת פצוצים ותחמושת.

הודיעו לי שעומדת להגיע פלוגה כתגבורת, ובעזרתה נעלה על הכפר. עם חושך הגיעה אלינו אספקת מזון. אכלנו והתארגנו לקראת הלילה. צמצמנו במידת-מה את המערך. כל מחלקה התארגנה למערך הגנה עצמאי, פחות או יותר, כדי למנוע הסתננויות והפרעות. הוריתי לאנשים שלא לירות אף כדור. רציתי להטעות את הערבים, שיחשבו שנסוגנו. זאו, באם יתקרבו, נוכל להרוג בהם מקרוב. האויב היה עצבני ביותר וירה בלי הרף משך כל הלילה.

ב-0300 של יום המחרת (10.6.48) הגיעה אלי הוראה לסגת. הודעתי על כך לכל המחלקות, וקבעתי את סדרי הנסיגה וביצועה; ראשון נסוג הגוף העיקרי — שרידי מחלקות 2 ו-3 וחלק מן התגבורות שצורף אליהם. דרכם עברה בתוך, בין מחלקה מס. 5, שאבטחה את האגף המערבי, לבין מחלקת התגבורות. שלחתי אליהם רץ, אשר הוליכם בעקבותינו אל סג'רה. אחרונה נסוגה מחלקה מס. 5, לפי הוראה שקיבלה ממני במכשיר אלחוט. כל הכוח נתרכז בגיא שלמרגלות רמת-לוביה, ומשם יצאנו במרוכז, במסע מובטח, אל סג'רה. ריכזתי את כל אנשי. ויצאנו ברגל לבסיסנו שבביה"ס כדורי. שם עלינו על מכוניות וחזרנו לבסיסנו שבעמק-הירדן

קורות חייו של יצחק

במלחמה נכבד ונפגעה לפניהם זקן קצת על אוצרותיו של
יצחק קרוצו והיציב בחולשי שלא ומצא בשלמי אחרי
אשר ימסור יוגו פרטים מאסיביוסים אי היות בהיות
בקבוצה חבר בוצרת חברים היה שופך בפני אור
מני שיחו בבקשו עזרה לאמו האלמנה אין הפרטים
האלה מצויקים במאה אחוזים יק סובבני שלא מוכלי
זקבא אנפוימניה יוגו יוגבה מצד זולג אמיו אלסו
אינו יצוי אי מקום המצאהו.
יצחק קרוצו נולד בשנת 1930 בעיר איזמיר שבטורקיה
עוצב בהיותו צעיר מה זליו איביו ונשאו יגום,
אמו המאופלגת ביצרים והמחוסרת קצמציים נאלצה
למסור לבית הימאים לשבזיר שהיה נמק עז הקהילה
אך בטום זמיו את חופ המופיו בבית כה מט לצנור
אמו האלמנה והתחיל ללמוד בצול הפרנסה אל משפח
הו והוא יק בן אחת זלובה.
עם התחלת העליה אלסו התחילה לעבוד למנווכיה
זלה יוצה יחב עם אמיו הערוץ ממנו בשננים ינכנסו
טניהם אויבות בני יצקובא שבפירה הריאה יק וצונן
העצ להיות הקלאי האצו לצעוב אג המופיו ולהפיר
ממיו ולצאת לקבוצה, מצא את מקומו בטיוג-צבי באג
יה הנזכי הצולה ממנווכיה והצטוף אליהם. כיון קבא אג חנו
משגרת עליה הנזר אמנם ועם גום הקופה זו ילאו

לשנה שלישית וזם הפרזין שנוצר ומכאן יצא אמנה
זבובה בנמיה. כאן נשא בכל הקבוצות שהוספו
זינו ומלא אורגם בנאמנות ובמסרות על אף שישו הצר
עם החצת מצבת אמו בתוך יצא את הקבוצה לסמה
דברים וזם הגוף הממוצות היה בין הנושאים
שהגאים. בזמן הזה נמצא אמו באזור גל-אביב
ינק הילדים בצבוי מספר חצאים והמשיך את שיומו
בצבוי. בקיבו היו חנון בקבוצתו בשמחו על נפילת
חברו לקבוצה אברהם פלוסוף הינו אמו: ינקים את נקמת
אבני ילא זכרי כמען וב ונפסל אור זבויים בהלנו
אל סלרה המוטבה
לפי צבוי אמו יאטי פאטנו תיכף אמו נפילתו סופר
לו כי יכול היה להנצל לו היה משואץ בקבוצת מפקד
והיה משאני את מפקדו הפצוץ קשה נלדה קרוב יאן
סוף. רצה להשאן אמו. בשלטי את עצמו כחג אק ננראה
הצירובם הרויטו בצבר והוללו.
אני מודה לך מאד לצאתך היגה בהנצחת סכנו
של חניכך ובוצאי תבואי לשכניך.
אמו הגיחה יוצה ובוצאי אמו צבואת זליה
תזסי אוב ומכאן זאת עם מנהיג עם אלמו וגקטי
פילים ובזיקו את מחומתו של המנהיג
קווי יש להוסיף ז"י יכניהם פלוסוף-אילו נפסל בזיק איתו
פנה להכניו את שם קר' שתי געטיאור וזי כחג
ללים

40

I

14

16.4.48

ליבתך יקירי

לבחך ביקר צמחל יום חמשי קבלתי

את מכתבך ביקר 15.4.48 מאוהב

יחסי יחסי מן זמן קצר ובגשם שקבלתי

שמחת מאד לבחך חקר טכנולוגי

שפתך דקו ודאי צוית שמה' גריז

אין מכתבך אמר שחזני שמוא נכר

שיהיה גריז

לבחך כרגל לי שמשפחתך

דומת לגוא בקרוב גאמת

אך אתם הם האים טיבואי חסר

לבחך ביום גריז יש לי תרומה

מחמתם לך יוסוס ואי צדפת

קשה בעלך החרטה

לבחך את הקסמי מחך טובה שמוא

אשר שמוא חסר צויה בתדה

שפתך אפס רשע ווא כדה לי

דברי מפקד הגדוד מיום
 18.6.1948
 לאחר שיצחק נהרג

ביום הלשנה אנפנתם של חנון בחניה סלידה ונאמז
 הקבוצ עם שכים.
 נבזבז 24 שנים לקרה ערה הקפידה, אינז. בפני התפטר קלוג
 של שאויה שנה עילי באספולו עלת אוניוס.
 המערה לקמנוליה הה לקרבנות לקרבנות אמליוס את הבונול
 דכטת באויה ואלאנו
 הנני גמין את הקמנוליה האויה ואת הקל החזלת להנאלה
 הקבוצ בקרה
 בקבוצת הקבוצה נלכד את שרתולו, לנין את עזמול. לקרה
 עמנוילסוליה ואלסוליה
 ג. קין גרם

18/6
 א. מ. ק. 2

יִזְכֹּר

יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנָיו וּבְנוֹתָיו
אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם בַּמָּאֲבָק עַל הַמְּדִינָה בַּדֶּרֶךְ
וְאֶת חֵילֵי צְבָא-הַגְּנָה-לְיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר נָפְלוּ בַּמְלַחְמוֹת יִשְׂרָאֵל.

יִזְכֹּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבָּרַךְ בְּזִרְעוֹ
וְיַאֲבֵל עַל זֵיו הָעֲלוּמִים וְחֻמְדַּת הַגְּבוּרָה
וְקִדְשַׁת הַרְצוֹן וּמְסִירוֹת הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר נִסְפוּ בַּמְעַרְכוֹת הַפְּבִדוֹת.

יִהְיוּ גְבוּרֵי הַדְּרֹר וְהַנְּצַחֹן
הַנְּאֻמָּנִים וְהָאֻמִּיצִים
חַתוּמֵי כָּלֵב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דּוֹר.

יהיו נא השורות הללו הקצרות, בת שחוק
נעצבת,

ולחבר ורע ציון ומצבת
הרבה אני רוצה לומר
על אח שנפל, ביד גורל כה מר

אני רוצה לצעוק אליו, אל זה שבמרומים
מדוע הנחת לו, ופניך אטומים ! ?

בתרמילך אתה נושא מטען של רחמים
איכה הפקרת אותו התמים.

כמסוה של ענן עצמת עין
והוא רק ביקש לגדול ולפרוח

סביב למדורה לא נוסוף עוד לשבת איתו
אבל הוא בינינו צחוקו ועידודו
לא נניח לו ללכת כדממה

הוא לנצח איתנו ואנו איתו
הרעות הזו לא תימח לעולם.

